

[Første næstformand]

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan næppe gøre regning på at præsterede dagens store overraskelse ved at sige, at centrum-demokraterne faktisk i ét og alt er tilfredse med statsministerens fremlæggelse af regeringens synspunkter med hensyn til situationen her og i den verden, der omgiver os. På den anden side trøster det mig, at hr. Svend Auken jo heller ikke præsterede nogen stor overraskelse ved at være utilfreds med statsministerens redegørelse. Jeg kan ikke huske nogen situation fra de 31 år, jeg har siddet herinde, hvor hovedpunktet i en oppositionstalers indledning ikke har været, at han var utilfreds med regeringens redegørelse, og det hvad enten det har været den ene eller den anden. Det har gerne været bygget sådan op, at man på den ene side sagde, at den var aldeles intetsigende, og på den anden side angreb den punkt for punkt. Man kan søge efter den indre logik i det, men det er der ingen grund til, for der er ingen.

Nu er det ikke afgørende, hverken om jeg er særlig tilfreds med regeringens redegørelse, eller om hr. Svend Auken er det; det afgørende er – og det er der ikke tvivl om – at man ude i offentligheden – og det gælder både erhvervslivets ledere og store dele af de menige borgere – deler den optimisme, som statsministeren lagde for dagen, og som jeg mener var et meget bærende og meget vigtigt element i statsministerens redegørelse. Den deler man, og det er det afgørende, for det er derude, man skal være dommer; det er hverken hr. Svend Auken eller mig, som skal være dommer i den sag.

På ét område brillerede hr. Svend Auken: han udnævnte faktisk sig selv – uden at vide det – til at være Danmarksmester i hukommelsestab. Det må han være, for hr. Svend Auken kunne ikke holde den tale, hvis han havde kunnet huske hele den kritik, der er

kørt imod den socialdemokratiske regering på alle de punkter, som hr. Svend Auken kritiserede nu, og hvor det var værre, end det er nu, og det blev sagt højt og tydeligt dengang fra mange sider, også fra folk til venstre for hr. Svend Auken. En ting til, hr. Svend Auken øjensynligt også har glemt – men det faldt ham måske alligevel ind, for jeg glædede mig lidt over, at hr. Svend Auken pludselig stoppede lidt op og selvopgivende sagde, at det havde han svært ved at få frem, og det kan jeg godt forstå, for da trådte hukommelsen pludselig ind –: hvem var det, der opgav at føre politik her i landet? Det var den forrige regering. Den forrige regering blev ikke presset ud af en vrangvillig og modvillig opposition. Den forrige regering gik af, fordi den selv ønskede at gå af. Det er vist det, man kalder at være selvopgivende, og jeg tror, det pludselig er gået op for hr. Svend Auken, da han så sit manuskript, at der dér var et ord, som måske ikke var så velanbragt, og det har han fuldstændig ret i. Men det understreger samtidig, hvor hul hele den tale var, hvor hult dette angreb på regeringen faktisk er.

Jeg kan også mere mig lidt over den med de tre republikanske senatorer. Jeg gad nok vidst, hvad der sker, når to eller tre socialdemokrater af dem, vi kender allerbedst herindefra, rejser. Det er ligegyldigt, om de rejser til Sovjet, for dér kommer de til at tale med tredjerangs af alle mulige, som er helt uden kontakt med befolkningen. Men de rejser også til USA, og jeg kunne godt lide at tale med 3 republikanske senatorer bagefter, når de har belært danske socialdemokrater om, hvad det er, de er i færd med at lave. Men jeg er sikker på, at den ros, som hr. Svend Auken nok ufrivilligt gav udenrigsministeren for, at udenrigsministeren havde været i stand til at overbevise disse tre senatorer, kommer hr. Lasse Budtz og hr. Kjeld Olesen ikke til at opleve. Der er ikke tvivl om, at de ikke overbeviser nogen om det rigtige i socialdemokraternes syn på Nicaragua og El Salvador og, jeg havde nær sagt en vis mand og hans pumpestok. Det overbeviser de næppe nogen, hverken republikanske eller demokratiske senatorer, om. Det skal være den eneste kommentar, jeg har til denne udenlandsrejse, men »Wenn jemand eine Reise tut, dann kann er was erzählen«, så det skal vi nok høre mere om.